

Mellékletek.

I. Dr. Machik Béla életrajza.

Született 1839 augusztus 7-én Zágrábban, ahol apja, *Machik József*, a kir. akadémián a magyar nyelv és irodalom tanára volt, ezenkívül mint magyar cenzor működött s küzdött az illyrizmus ellen. Emiatt a családnak 1848-ban menekülnie kellett Horvátországból. Machik Béla orvosi tanulmányait a budapesti és bécsi egyetemeken végezte, már hallgató korában kitünt évtársai közül, ekkor jelent meg egyetlen tudományos munkája, s mint kiváló diagnosztá a *Damján—Poór-féle* jutalmat nyerte. 1863-ban avatták doktorrá, ekkor a kar a *Schor-dán-féle* ösztöndíjjal külföldi tanulmányútra küldte. Ekkor tölt először hosszabb időt Berlinben, majd második évben Bécsben az országos tébolydában mint másodorvos működik. 1865—66-ban a pesti Rókus kórházban másodorvos, ugyanekkor a kórházban előadásokat tart a szív és tüdőbajok therapiájáról. Az 1866. évi cholerajárvány alkalmával a katonakórházba kerül mint főorvos és a járvány elfojtása körül teljesített szolgálataiért a koronás arany érdemkereszttel tünteti ki a király. Midőn Pesten a járvány megszűnik, Trencsén megye vág-besztercei járásába kerül, mint járványorvos, itt ő maga is cholerán esik át. 1866—67-ben tanársegéd a pesti belgyógyászati klinikán. Innen hívják meg Miksa mexikói császár elmebeteg özvegye, Sarolta császárné kezelő orvosául Miramare-ba. Midőn ezen állása alól fölmentését kéri, a belga Lipót-renddel és a Ferencz József rend lovagkeresztjével tüntetik ki. Bécsben személyesen tesz jelentést a Felsőnek a beteg állapotáról. Még ezen évben másodszor megy Berlinbe s ekkor dolgozik hosszabban Du Bois REYMOND intézetében.

1869 július 29-én a vallás- és közoktatásügyi miniszter a kolozsvári orvos-sebész tanintézet elméleti orvostani tanszékét kettéosztja s az ebből alkotott általános kór- és gyógyszer-tani tanszék ny. r. tanárául Machikot nevezi ki. Az 1869/70. tanévben az országgyűlési képviselővé választott Szabó József helyett ellátja a belgyógyászati tanszéket is. Az egyetem föllállításakor, 1872 szeptember 29-én a belgyógyászat ny. r. tanárává neveztetik ki. Tagja a bécsi elmekórtani és törvényszéki lélektani társulatnak, a Budapesti Orvosegyletnek, a Természettudományi Társulatnak és a Kolozsvári Orvostermészettudományi Társulatnak. 1874 április 25-től a tanév végéig az egyetem rectora. Az 1874/5. és 1878/79. tanévekben szabadságon van egészségi okokból. E második szabadságát mindinkább súlyosbodó tüdőtuberkulózisa miatt Olaszországban tölti, innen 1879 május elején oly rossz állapotban jön haza, hogy Kolozsvárra nem is tud visszatérni, Budapesten, édes atyja házában fekszik s itt hal meg július 13-án.

Tudományos munkássága: Beiträge zur Kenntniss des Sehnengewebes. (Sitzungsber. der math. naturw. Classe der kais. kön. Academie der Wissenschaft Wien, 1858. Band 34.) Megjelent különlenyomatban is.

II. Dr. Purjesz Zsigmond életrajza.

Született 1846-ban Szentesen. Középiskoláit Kecskeméten, egyetemi tanulmányait Budapesten végezte, ahol nagy anyagi gondok között, tanítással, nevelősködéssel tartotta fenn magát. 1870-ben orvosdoktori, 1871-ben sebészdoktori és szülésmesteri oklevelet szerez. Ugyanezen évben a kolozsvári orvos-sebész tanintézet kórbonctani intézetében, Genersich Antal mellett tanársegéd lesz, majd rövid idő múlva a belgyógyászati osztályra megy át Machik Béla mellé. Következő évben I. tanársegéd lesz Wagner János mellett a budapesti I. belkóroddán. Az 1873. évi cholerajárvány idején szülőföldjén, Szentesen járványorvos. 1876-ban nyer magántanári képesítést „a mell- és hasi szervek vizsgálati módszerei” szakból. 1880-ban nevezik ki a belgyógyászat rendes tanárává a kolozsvári egyetemen.

Kolozsvári működésének első éveiben írja meg „A belgyógyászat tankönyvé”-t, mely három kiadást ér meg s mely-